



ΕΤΟΣ 69ον

10 Ιανουαρίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 2 (3528)

ΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Γιά ποιό λόγο γιορτάζουμε τίς γιορτές τής 'Εκκλησίας; Γιά ποιό λόγο συμμετέχουμε στήν πνευματική ζωή του σώματος του Χριστού; 'Η άπάντηση δέν είναι αυτόνόητη. Κι αυτό γιατί συνήθως λείπει από τά μάτια, τόσο του σώματος όσο και τής ψυχής, ή προοπτική τής πίστης στόν Χριστό, ώς 'Εκείνον πού κατέβηκε από τόν ούρανό και στή συνέχεια ανέβηκε ψηλά και πήρε μαζί Του αιχμαλώτους, ἔδωσε δώρα στους ανθρώπους, κατά τόν λόγο του άποστόλου Παύλου: «'Αναβάς εἰς ὕψος ἠμαλώτευσεν αιχμαλωσίαν και ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις» ('Εφεσ. 4,8). Συνήθως πιστεύουμε σέ ἕναν Θεό ὁ ὁποῖος εἶναι ἀνώτερη δύναμη, δημιουργός του κόσμου, μᾶς ἀκούει μαγικά και δίνει λύσεις στά προβλήματα μας, κάποτε μᾶς τιμωρεῖ γιά τά σφάλματά μας και πού μαζί του θά μπορέσουμε νά ἐπικοινωνήσουμε μετά τήν ἔξοδό μας από αὐτόν τόν κόσμο.

Τό μυστήριο τής ἀγάπης

“Ὁμως γιά τήν 'Εκκλησία μας ὁ Θεός μᾶς ἀγαπά τόσο ὥστε νά γίνει ἕνας από ἑμᾶς. Στίς γιορτές τής 'Εκκλησίας, ἀλλά και κάθε Κυριακή, θυμόμαστε τήν κάθοδο του Χριστου από τόν ούρανό στή γῆ. 'Η λογική μας δέν ἀντέχει νά προσεγγίσει τό μυστήριο, ἄν θελήσουμε νά σκεφτοῦμε τίς διαστάσεις του. Μένουμε ἐκπληκτοί μπροστά στό μέγεθος τής ἀγάπης, τής ταπεινώσης και τής συγκατάβασης του Θεου. Ἀπό τήν ἄλλη, προσεγγίζουμε τό μυστήριο ἄν θυμηθοῦμε τά λόγια του Παύλου. Δέν εἶναι μόνο ὅτι κατέβηκε στή γῆ και ἔγινε ἄνθρωπος. Ἀνέβηκε στή συνέχεια στόν ούρανό και μαζί του πήρε αιχμαλώτους. Πρῶτα τόν θάνατο και τήν ἀπελπισία. Στή συνέχεια, ὅλους τούς ἀνθρώπους πού δέχονται νά αιχμαλωτισθοῦν από τήν ἀγάπη του. “Ὀλους ἐκείνους πού δέν θεωροῦν ὅτι ἡ ζωή τους σταματᾶ στόν παρόντα κόσμο και χρόνο. Καί τήν



Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Εφεσ. δ' 7-13)

Γιά τήν οικοδομή τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ

Ἀδελφοί, ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Διὸ λέγει «Ἀναβάς εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις». Τὸ δὲ «ἀνέβη» τί ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; Ὁ καταβάς αὐτός ἐστι καὶ ὁ ἀναβάς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέχρι καταστήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ.

Ἰδια στιγμή μᾶς δίνει ὡς δῶρα «τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεώς του ὡς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ» (Εφεσ. 4,13), μέσα στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, στήν Ἐκκλησία. Γιατί ἡ Ἐκκλησία εἶναι τό σπουδαιότερο καί ὠραιότερο δῶρο πού μᾶς ἄφησε ὁ Χριστός.

Ἡ ἐνότητα πού δίνει ὁ Χριστός

Καλούμαστε στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ νά καταλαβαίνουμε καί νά ζοῦμε τὴν ἐνότητα πού μᾶς δίνει ἡ πίστη. Αὐτό σημαίνει ὅτι, ἂν πιστεύουμε στόν Χριστό, δέν κλεινόμαστε στόν ἑαυτό μας, στό «ἐγώ» μας, στίς ἀνάγκες μας, οὔτε ἐγκλωβιζόμαστε στήν κακία τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, οὔτε καί στή δική μας ἐμπάθεια, ἀλλά ἀποφασίζουμε νά πορευόμαστε μέ βάση τὴ βεβαιότητα πού μᾶς δίνει ἡ πίστη μας γιά τὴν παρουσία καὶ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὰ πρόσωπά μας. Ὁ Χριστός μᾶς ἐνώνει. Γιά τόν Χριστό βρισκόμαστε στήν Ἐκκλησία. Γιά τόν Χριστό νικούμε τὸν παλαιό ἄνθρωπο πού ὑπάρχει μέσα μας, ἀλλά καί δείχνουμε ὑπομονή καὶ συγχωρητικότητα στίς ἀδυναμίες τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Ὁ Χριστός εἶναι τό μέτρο τῆς ζωῆς μας καί ὄχι οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι πολλές φορές μᾶς ἀπογοητεύουν, ὅπως καί ἐμεῖς τοὺς ἀπογοητεύουμε. Χωρὶς πίστη δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει ἐνότητα. Καί ἀξίζει ἡ πίστη ὅποιαδήποτε θυσία, ὅποιαδήποτε ὑπέρβαση τοῦ πραγματικοῦ ἢ νομιζόμενου «δίκιου μας», γιατί οὔτε ἐμεῖς εἴμαστε ὅπως μᾶς θέλουν οἱ ἄλλοι οὔτε ἐκεῖνοι ὅπως τοὺς θέλουμε ἐμεῖς.

Ἡ ζωή τῆς Ἐκκλησίας ὡς γιορτή

Τὴν ἴδια στιγμή, ἡ πίστη μᾶς δίνει τὴν εὐκαιρία νά γνωρίζουμε τό βάθος τῆς ἀγάπης τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ γιά τὰ πρόσωπά μας. Ἡ πίστη εἶναι

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἄδελφοί, εἰς τόν καθένα ἀπό μᾶς ἐδόθηκε ἡ χάρις σύμφωνα πρός τό μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Διά τοῦτο λέγει, "Ὅταν ἀνέβηκε εἰς τά ὕψη ἔλαβε αἰχμαλώτους καί ἔδωκε δῶρα εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Τό δέ «ἀνέβηκε», τί σημαίνει παρά ὅτι καί κατέβηκε πρῶτα εἰς τά κατώτερα μέρη τῆς γῆς; Ἐκεῖνος πού κατέβηκε εἶναι αὐτός πού καί ἀνέβηκε ὑπεράνω ὄλων τῶν οὐρανῶν, διά νά γεμίση τά πάντα. Καί τά δῶρα του ἦσαν: μερικοί νά εἶναι ἀπόστολοι, ἄλλοι προφῆται, ἄλλοι εὐαγγελισταί, ἄλλοι ποιμένες καί διδάσκαλοι, πρός τόν σκοπόν νά καταρτίσουν τοὺς ἅγιους, διά τό ἔργον ὑπηρεσίας, διά τήν οἰκοδομήν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέχρις ὅτου φθάσωμεν ὅλοι εἰς τήν ἐνότητα τῆς πίστεως καί τῆς πλήρους γνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς τό μέτρον τοῦ τελείου ἀναστήματος τοῦ Χριστοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιθιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

αὐτή πού μᾶς κάνει νά βλέπουμε στά πρόσωπα τῶν ἄλλων τόν Χριστό. Ἡ πίστη εἶναι αὐτή πού μᾶς κάνει νά σπουδάζουμε τίς ἀλήθειες τῆς Ἐκκλησίας. Νά γιορτάζουμε σέ δύσκολες ἐποχές καί νά μὴν ἀποκάμνουμε ἀπό τήν πίεση καί τό ἄγχος πού ὁ κόσμος καί οἱ μέριμνες συσσωρεύουν πάνω μας. Καί γι' αὐτό ὅλη ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι μία ἀτέλειωτη γιορτή. Γιά νά μᾶς ὑπενθυμίζει τή χαρὰ πού ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μᾶς προσφέρει. Καί ὅτι κι ἐμεῖς μπορούμε νά κοπιᾶσουμε ὥστε αὐτῇ ἡ ἀγάπη νά γίνῃ δική μας στάση ζωῆς. Γιά νά ἀναγνωρίζουμε τόν Χριστό ὡς τό νόημα καί τόν σκοπὸ τῆς ζωῆς μας καί ὡς Ἐκεῖνον πού θά μᾶς αἰχμαλωτίσει μέ τήν ἀγάπη του γιά νά μᾶς ὀδηγήσει στὸν οὐρανόν.

Μᾶς ἔδωσε «δόματα», δῶρα ὁ Χριστός. Εἶναι ὁ ναός, τό εὐαγγέλιο καί ἡ ἀγιότητα, μέσα ἀπὸ τά ὅποια μπορούμε νά ζήσουμε τήν πίστη ὡς γιορτή. Ὁ ναός, στὸν ὁποῖο γινόμαστε μέλη τῆς εὐχαριστιακῆς σύναξης, τῆς οἰκογένειας τοῦ Θεοῦ καί συναντοῦμε τόν Θεὸ καί τόν συνάνθρωπο. Τό εὐαγγέλιο, μέσα ἀπὸ τό ὁποῖο μαθαίνουμε καί θυμόμαστε τί θέλει ὁ Θεός ἀπὸ ἐμᾶς. Καί ἡ ἀγιότητα, πού μᾶς δείχνει τήν ἀλυσίδα ὄλων ὅσοι προηγήθηκαν ἀπὸ ἐμᾶς στὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως καί πού πρεσβεύουν γιά ἐμᾶς, ὥστε νά μὴ νικηθοῦμε ἀπὸ τόν πόλεμο τοῦ κόσμου καί τοῦ κοσμοκράτορος τοῦ αἰῶνος τούτου, νά μὴ διαλέξουμε τήν ὁδὸ τῆς ἀδιαφορίας ἢ τῆς ἄρνησης. Μέ τὴ βοήθεια αὐτῶν τῶν «δομάτων» μπορούμε νά γνωρίζουμε γιατί γιορτάζουμε, γιατί ἡ Ἐκκλησία θά παραμένει ὁ τρόπος ἐκεῖνος πού θά δίνει νόημα καί στήν ὑπαρξη καί στὸν χρόνο μας.

π. Θ. Μ.

10 Ιανουαρίου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ
Γρηγορίου επισκόπου Νύσσης († 395). Δομετιανού Μελιτινής († 602).
Μαρκιανού πρεσβυτέρου.

Ήχος: πλ. β΄ – Έωθινόν: Θ΄ – Απόστολος: Έφες. δ΄ 7-13 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. δ΄ 12-17.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 17 Ιανουαρίου, ΙΒ΄ Λουκᾶ.
Απόστολος: Έβρ. ιγ΄ 17-21 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ιζ΄ 12-19.

Νέα έκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Τό πρωτότυπο κείμενο

κατά τὴν έκδοση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου
μέ νεοελληνικὴ απόδοση τοῦ Καθηγ. Χρήστου Σπ. Βούλγαρη

(Α΄ έκδ., σχῆμα 12x18, σελ. 1.360, μέ σκληρὸ ἢ μαλακὸ ἐξώφυλλο)

Ἡ φιλοτεχνημένη καὶ πολυτελής παροῦσα έκδοση τῆς Καινῆς Διαθήκης ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περιέχει τό πρωτότυπο κείμενο τῆς Κ.Δ. κατὰ τὴν έκδοση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου (1904), τό ὁποῖο ἀπὸ τοῦ ἔτους 1956 κυκλοφορεῖται συνεχῶς σέ μικρὸ σχῆμα ὑπὸ τοῦ Ὁργανισμοῦ, καὶ τὴν ἐκπονηθεῖσα γιὰ πρώτη φορά στὴ νεοελληνικὴ γλῶσσα απόδοση τοῦ ἱεροῦ κειμένου ἀπὸ τὸν Ἑλλογ. ὁμότιμο Καθηγητὴ Θεολογίας κ. Χρήστο Βούλγαρη.

Ἐπιπροσθέτως, προηγῶνται τοῦ κειμένου ἡ Εὐλογία τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, ἡ Ἐγκριση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ Πρόλογος τοῦ Πανιερ. Μητροπολίτου Φαναρίου κ. Ἀγαθαγγέλου, Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, καὶ ἡ Εἰσαγωγή τοῦ ἀνωτέρω Καθηγητῆ-μεταφραστῆ. Ἡ έκδοση κοσμεῖται μέ γραμμικὰ σχέδια καὶ ὀλοκληρώνεται μέ τό Γλωσσάριο τῶν σπουδαιότερων ὄρων, Πίνακες ἀναγνωσμάτων καὶ Χάρτες.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr